

d n o

milan komnenić

Skrši se ponoć, u čas
duša kanu
— izlozi, vrata, git
u oknu birtije,
katanac na srcu —
od nas
bogu gotovanu
spravljalj pihtije.
A on sit,
ko crv u mrcu.

*
Svoju slinu nudi ti na dar
pas izmeđar;
kante, budžake, deponije
mimošao nije,
mada tračak stida
svili u njenu
ddk mokri
ukraj zida.
O nebo, usta adska,
opšti slome,
kad jad zguli do kosti,
a nečist gradska
i zlosti
zatruju
— vrativ se tebi, rušni dome —
svoju će kuju
u zvezde kovati
pas izmeđar.

I gareži vise kreste
nad Sajmištem,
sadenuj je stog
pomamni
za veštičje vile plen.
Na F odeljenju
sni brat tavni:
kao
u autobusu 33 se mreste
putnici i karte ištu
za pakao;
istog
trena obazreš li se: uz jsenju
Savu bauljaju krpelji-šleperi
prema ušću,
a rda i kraste
pritisle brodiće, dok smog
sipi na sve gušću
rulju, čandžije se Adom
dovikuju i kržljave laste
šaraju omaglicu koja treperi
nad Novim Beogradom.

*

*

Zvono sam. Noćas
šuplje sam i puklo
zvono. Udara u levu
stranu bije noćas tuče
Kupio 2 kg pilećih vratova
za psa,

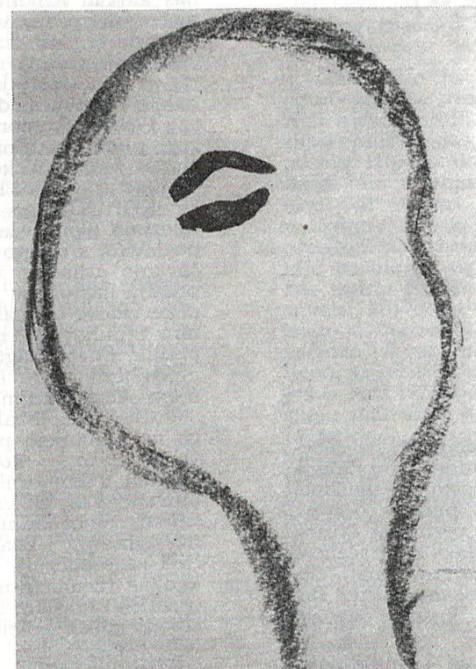
namestio lampu da mi lice
ostane u senci zvono sam. Puklo
zvono sam. Klokot u nužniku. Noćas
bubašava, noprano rublje.
Starica meće vilicu
u posudu. Noćas, puklo sam.

I tako to,
i tako što
i muk i svuda
niko ništa ne razume.
Grkljančići na ledu = led u ždrelu,
Zaista, savršeniji red
— čemu?

Ko ubije pacova
koristan je član društva.

Ko ubije društvo,
koristi li pacovu?

Zvono sam	Noćas
utrobro jejkče	svu noć grobno
šuplje	gluvno o zar li
i kome i dokle li	zvoni.

Vučeš se kroz nadleštva, krčme,
ovoga grada drob,
kuljne iz njega
kao nesvaren bob
pizma
i šine posred kičme.

Ne voli nikog niko. Reži
slab na glupog,
udara čizma
i kipi u tom kotlu
što slutiti ne mogah. Stoga,
beži
imaš li kesu i glavu.
Jedno je stariti tamo
gde niko s tobom
neće podeliti
rastužujuće sećanje na mladost.

*

Sekundara se trza
sekuci skramu TV-ekrana,
vreme ushanu
za Đorđa de Kirika.

Voleo je božice mazne
da razodeva
u tankom namazu
propinjući liniju na rubovima.
Bio je šivaća mašina slikarstva.

Njište vranci
pod zasvodenem, plamte grive,
smolasto kapljaju senke
po gizdelinu dok namešta šrite,
ideje i krinoline,
pustoš sipi
iz mošnice gipsanog boga na polici.

*

Policija udara po licama
Lucija drži ruzmarin u policama

policija poliva ciklame
Felicia viri li iz slame

mačka grebe po facama
Nemačka kiseli kupus u kacama

zašto policija zašto Felicia
zašto Lucija zašto policija

pola lica iza polica
sto lica iza stolica

na aerodromu u Frankfurtu

*
*

U sobu ulazi alienacija,
kreolka porculanskih beonjača,
u rujnoj haljini, u ideji haljine,
dakle ulazi u haljini seviljske vrtlarke
sa bavarskim smreka-zelenim zenicama,
u sobu ulazi alienacija
i razigrava vrance na berzanskim pultovima
bacajući miropomazanja na fil. skupove,
mazno milujući otmičare aviona, ev. levicu,
studente s Istoka, o divna ruko
melemlnice, pa isceljuje svrgnute državnike
uvek je poslednji razlog, uvek
dobrodošla, ta raskošna
iskupiteljica
u sobu ulazi alienacija

*

Narodno pozrište se iskilavilo
ponočni autobusi zoblju
noćnike,
Trg republike se osvrće
od Muzeja prema Gradskoj kafani.

Spona popustila, iskočio zglob,
svet se izlio iz pozorišta,
a ohol knez od bronze
i besmisleno bronzan konj
mlataraju noćnim trgom
kao saobraćajac u podne,
Mikailo Mikailo ...

Šta se to najednom zbi, kud nesti
svetina
kojoj glumci svu noć brbljaše?
Sa ugla zaudara WC,
kuc kuc kuc bije detlić
ranih mrazeva,
eh Mikailo Mikailo ...

*

Levo kaljuga, desno stub,
pravo krčma i prava joj sva,
pahuljice su u izlozima,
jurodivi
padaju s krovova.

»Udeli, sejo,
za ime božje usliši...«

Iz moždine vreba sova
i grizu čelični miši.

Lavavicu, ulice, noćnike
ušmrknute ubrzo dokon bog
i samo li kihne,
ljudi će ponovo
dijalektički
padati s neba
(nekim se naukama mora verovati).